

Leven vol emoties 1

Beginnende emoties

Leven vol emoties 1

Beginnende emoties

Demore Bosman

Schrijver

Demore Bosman

Coverontwerp

Demore Bosman

ISBN: 9789402134360

Copyright © 2015 by Demore Bosman

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Proloog

'Lief dagboek, ik beseft nu pas hoeveel ik van Ryan houd. Ik kan me niet voorstellen dat ik ooit verliefd op hem zou worden, maar het is toch gebeurd. Hij oogde als een nerd, maar eigenlijk is hij heel gewoon. Zijn zus is de gemeenste meid van mijn school. Ik zit namelijk op een toneelschool. Ik wil later graag een actrice worden. Maar dat terzijde... Ze heet Miranda, en ze is niet bepaald geliefd. Ze stookt iedereen tegen elkaar op en weet heel goed haar jaloezie te uiten in pure wraak. Maar dankzij haar gemene wraakactie opdat ik per ongeluk haar tas pakte in plaats van de mijne, (we hebben namelijk dezelfde) werd ik verliefd op haar broer Ryan. Hij vertelde me iets wat me een andere kijk gaf op Miranda. Ryan en ik hadden toen een geweldige date, ondanks wat er daarvoor was gebeurd. We hadden een heel diepzinnig gesprek, ook al ging het veelal over Miranda. Het is moeilijk te geloven, maar Miranda is voor mij nu een heel ander mens. Als ik haar zie, denk ik steeds weer aan wat Ryan me vertelde. Is ze dan echt zo snel jaloers? Heeft ze dan echt geen greintje blijheid voor anderen in zich? Ze denkt blijkbaar alleen aan zichzelf. Ach, het leven zit soms vol met vragen. Slaap lekker, lief dagboek.'

Ik vergeet helemaal mezelf voor te stellen. Ik ben Jasmine. Ik ben zeventien jaar en woon in Put-recht. Het is een leuk dorp. Mijn vier beste vrienden wonen daar ook. We zijn een heel hecht clubje. Ik stel ze kort voor. Kimberly is mijn BFF. We kennen elkaar al vanaf de kleuterklas. Sasja is een vriendin die ik leerde kennen op de middelbareschool. Sam is mijn beste vriend, al vanaf onze geboorte. En dan last but not least, mijn buddy Benji. Ik ken hem vanaf groep zes. Ik heb natuurlijk ook twee ouders. En ik heb een broer, Jim. Laten we maar beginnen aan mijn verhaal.

1. School sucks

Helaas moet ook ik er weer aan geloven... De zomervakantie is voorbij. Ik ga naar het derde jaar van mijn acteeropleiding. Weer een jaar met Miranda. Weer een jaar vol treiterijen. Ik sla me er wel doorheen... Ik zit samen met mijn buddy Benji op deze opleiding. Mijn BFF Kimberley wil graag een eigen winkeltje. Ze volgt de detailhandel opleiding. Sam en Sasja zitten samen op de Technische School. Sam wil automonteur worden, Sasja weet het nog niet. Ze is wel graag bezig met de techniek. Als ik net weer aan Miranda denk, arriveert Benji. Nog net op tijd, omdat ik al bijna de haren uit het hoofd van Miranda wil trekken, die met haar gloednieuwe outfit de klas binnenkomt.

'Goedemorgen Jasmine. Alles kits?'

'Prima Benji. Hoe was je vakantie?'

'Heerlijk. Eergisteren zette het vliegtuig ons gelukkig weer veilig aan de grond. Ik heb echt genoten! Paul vond het ook te gek.' Paul is Benji zijn jonge broertje.

'Fijn voor je.' Vanuit mijn ooghoek houd ik Miranda nauwlettend in de gaten. Ik zoek een teken van wraak in haar ogen. Het ziet er naar uit dat ze vandaag gul is.

'Is er iets Jasmine?'

'Nee... Maar Miranda werkt nu al op mijn zenuwen...' Benji draait zijn hoofd. Hij begint te lachen.

'Trek je niets van haar aan Jasmine, zij is het niet waard.' Ik glimlach en geef hem een knuffel.

'Dankje Benji, zonder jou had ik allang een punthoofd.'

'Kijk nou toch, ons koppeltje.' Miranda komt lachend aangelopen. Ze houdt haar tasje zo vast, dat ik er wel naar moet kijken. Het is de nieuwste tas van J&J! Ik kijk haar geïrriteerd aan.

'We zijn geen koppel Miranda, kap daar mee.' Miranda gooit haar lange blonde lokken subtiel over haar schouder.

'Ach joh, vat het niet zo op. Ik bedoelde het lief.' Ze glimlacht. Het is een glimlach van genot. Het genot van het feit dat ze weet dat ik

dat soort opmerkingen echt vreselijk vind. Dat is jammer genoeg mijn zwakke plek.

'Bemoei je er niet mee', zegt Benji.

'Benji, schatje, doe toch niet zo aanvallend!' Miranda doet net alsof ze bang wordt. Net op dat moment komt onze docent binnen.

'Benji! Laat Miranda met rust!'

'Ja meneer.' Miranda kijkt hem geniepig aan. Benji negeert haar.

'Goedemorgen leerlingen.'

'Goedemorgen meneer Petersen.'

'Vandaag gaan we een paar uitvoeringen doen. Heeft iedereen goed geoefend in zijn of haar duo?' Iedereen knikt. Benji stoot me aan. 'We gaan vlammen Jasmine.' Ik voel dat ik rood begin te worden. In de zomervakantie moesten we een mini toneelstukje voorbereiden. Daarin moeten we laten zien wat we allemaal hebben geleerd in de eerste twee jaar van onze opleiding. Dan kan hij kijken waarin we nog moeten oefenen.

'Benji en Jasmine, gaan jullie eerst?' Benji trekt me mee naar het podium.

'Succes tortelduifjes!' gilt Miranda. Iedereen gniffelt. Ik vertel snel waar ons toneelstukje over gaat.

'Wij gaan een typische soapscène spelen.' We pakken twee stoelen en een tafel. Benji gaat op de stoel zitten, en slaat een krant open. Ik kom achter de coulissen vandaan.

'Hey Frank. Heb je het gehoord van Daphne?' Benji legt zijn krant weg.

'Ja, het is wel erg sneu hoor.' Ik ga op de andere stoel zitten.

'Hoezo? Ze kon er toch niets aan doen?' Benji buigt zich naar me toe.

'Als ze nou slim was, had ze die brief niet rond laten slingeren!' Ik krijg tranen in mijn ogen.

'Jij hebt geen greintje medelijden in je, hé Frank!' Ik sta op, waardoor de stoel omvalt. Benji pakt mijn arm vast.

'Polly! Wacht! Ik...' Ik pak hem vast en zoen hem. Benji duwt me ruw weg.

'Dit kan niet Polly... Ik ben getrouwd, weet je nog'? Ik kijk hem met betraande ogen aan.

'Ik dacht dat je van me hield, en voor me door het vuur wilde gaan!' 'Het spijt me, maar Vera is de vrouw voor me.' Ik ren huilend weg.

'Geweldig gedaan! Jullie hebben echt goed werk verricht in de vakantie. Jasmine, die tranen, perfect!' Miranda kijkt jaloers. 'Ik zal je eens iets laten zien', zegt ze op een gemene toon. Ze duwt me ruw aan de kant.

'Kom hier Koen!' Koen loopt onzeker naar Miranda toe. Arme Koen... Hij moet met die feeks samen een toneelstukje opvoeren...

'Wij gaan een toneelstukje opvoeren over een ruzie', zegt Koen heel voorzichtig. Ha, dat past precies in Miranda haar straatje.

'Kevin! Dit is jouw schuld! Als jij nou beter had opgelet, had ik die vrouw geld kunnen afschooien!'

'Ik wist toch niet dat ze rijk was? Per slot van rekening is het jouw idee om rijke mensen geld afhandig te maken.' Miranda kijkt boos.

'Ach man, aan jou heb ik ook niks. Jij kunt nog geeneens koffie zetten!'

'Vivian, houd op. Ik maak het uit als je zo doorgaat!'

'Prima, onderkruipsel, maar je komt toch wel bij me terug. Zonder mij ben jij niets.' Koen kijkt naar de grond.

'Ja, schat. Ik zal de volgende keer beter opletten.'

'Dat is je geraden Kevin!'

Miranda maakt een diepe buiging.

'Was het niet geweldig!' Koen kijkt ongelukkig, maar probeert te glimlachen.

'Ja, het was een bijzondere scène. Maar eh Miranda... Misschien moet je de volgende keer wat minder negatief taalgebruik gebruiken', zegt meneer Petersen.

'Maar... Dat hoort in onze scène!' Miranda stamp met haar voet op het podium. Koen is blijkbaar heel bang voor haar. Hij rent weg. Ik ren hem achterna. Ik zie nog net hoe zijn lange jas de jongens wc ingaat. Langzaam open ik de deur naar het verboden rijk van de mannen.

'Koen?'

'Wie is daar? Miranda?' zegt hij met een bange stem.

'Nee ik, Jasmine.' Koen opent langzaam de wc-deur.

'Is Miranda zo slecht voor je geweest?' Koen knikt.

'Ze was verschrikkelijk! Ze behandelde me als oud vuil en ik moest alles doen wat ze zei. Ze is echt het gemeenste wezen op aarde!' Koen moet huilen. Het is voor het eerst dat ik een jongen zie huilen. Ik sla een arm om hem heen.

'Koen... Waarom kom je niet eens bij Benji en mij? Je staat altijd maar alleen... We willen je graag helpen. Misschien mogen we wel een trio vormen. Maar dan moeten we wel naar meneer Petersen.'

'Nee! Als Miranda hier achter komt, dan vilt ze me!'

'Lieve Koen... Als ze dat doet, dan is ze nog lang niet jarig.'

'Dat is ze toch ook nog niet?' zegt Koen lachend door zijn tranen heen. Ik geef hem een kleine stomp.

'Haha, heel grappig. Zie je nu wel dat je een hele leuke gast bent? Join our club!' Koen kijkt bedenkelijk, maar gaat uiteindelijk akkoord. De bel gaat.

'Kom, het is pauze. Miranda is weg en meneer Petersen is vast nog in het lokaal.' Koen loopt achter me aan, niet helemaal zeker van zijn zaak.

'Meneer Petersen?'

'Ja, Jasmine?'

'Koen wilt u iets vertellen.' Ik duw Koen naar voren.

'Ik eh... Ik wil niet langer samenwerken met Miranda.' Koen vertelt kort waarom hij dat niet meer wilt.

'Aha, ik begrijp het', zegt meneer Petersen. 'Maar er is niemand die met haar wilt samenwerken. Dat is nou juist het lastige...'

'Maar meneer... Koen is altijd de pineut. Waarom mag hij niet met Benji en mij samenwerken? Dan voegt Miranda zich ook bij een duo.' Meneer Petersen kijkt bedenkelijk.

'Ik weet niet of er een duo is die Miranda in zijn of haar team wil.' Ineens komt Nina binnen.

'Hallo meneer Petersen. Ik heb een vraagje... Is het goed als Miranda bij Isa en mij komt?' Alsof het zomaar uit de lucht komt vallen! Het is een wonder!

'Waarom dan wel?' vraagt meneer Petersen.

'Ze eh... Vind Koen geen geschikte kandidaat.' Koen kijkt verdrietig.

'Ah juist', zegt meneer Petersen. 'Dan moet dat maar.' Nina

glundert en stormt weg. Door het raam heen zien we haar Miranda om de hals vliegen op de gang. Ik vlieg Koen om de hals.

'Welkom bij de club Koen, ons trio.' Koen kijkt blij.

'Bedankt Jasmine. Nog nooit was iemand zo lief voor me.' Meneer Petersen geeft me een schouderklopje.

'Koen... Je hebt mazzel met zo'n lieve meid. Ze is een meid die altijd heel bescheiden en zorgzaam is naar anderen. Je hebt mazzel. En Benji is ook een hele aardige knul.' Koen kijkt me blij aan.

'Bedankt', zegt hij nogmaals.

'Benji? Dit is Koen. Het nieuwste lid van ons duo. We zijn een trio nu.' Benji geeft hem een high-five.

'Welkom bij de club maat.' Koen glundert van trots.

'Hoe komt het dat je Miranda hebt gedumpt?' Koen vertelt het hele verhaal.

'Net goed voor die feeks', zegt Benji. 'Hopelijk behandelen ze haar net zo als zij jou behandeld heeft. Nina en Isa zijn ook niet bepaald aardig, maar ze zouden zich nooit verlagen tot haar niveau, toch?' Koen haalt zijn schouders op. Benji neemt Koen heel goed op in ons groepje. Als Koen even naar de frisdrankautomaat loopt, brengt Benji zijn mond naar mijn oor.

'Het zou leuk zijn als hij bij ons groepje kwam, vind je ook niet? De anderen vinden hem ook vast geweldig.' Ik vlieg Benji om de hals.

'Oh Benji! Wat een lieverd ben je toch!'

'Ach, zo ben ik', zegt Benji stoer. Zodra Koen terug is, lopen we samen naar de volgende les. Mevrouw Roos kijkt heel streng.

'Oké jongens en meisjes. Pak pen en papier. Kijk heel goed naar dit filmpje. Schrijf op wat de meisjes fout doen aan de hand van hun schouwspel.' Koen zit naast Benji. Ik heb mezelf heel wat op de hals gehaald door naast Miranda te zitten. Het zijn maar vijftig minuten, maar vijftig minuten... Zeg ik steeds tegen mezelf. Dat houd ik wel vol, toch?

'Zeg Jasmine?' zegt Miranda met een lief stemmetje. 'Heb jij een papiertje voor me?'

'Stil Miranda en Jasmine', zegt mevrouw Roos. Miranda steekt haar tong uit. Helaas ziet mevrouw Roos het niet.

'Schiet op!' fluistert ze. Snel scheur ik een blaadje doormidden. 'Hier.' Ze grist hem uit mijn handen en begint te schrijven. Haar naam komt in keurige roze lusletters op het papier. En mijn naam? Ach, geschreven met een blauwe pen waarvan de inkt op is. Eigenlijk staat er nu Jasnine.

Het filmpje is echt zo slecht. Het zijn meisjes die een toneelstukje opvoeren, maar met hun rug naar het publiek staan, heel erg schreeuwen, of juist te zacht praten. Mijn blaadje komt al snel vol te staan. Miranda haar blaadje, eh, mijn blaadje, staat vol krabbels en tekeningen. Natuurlijk wordt miss perfect niet gesnapt. Als ik dat zou doen, zat ik allang bij de conrector. Al gauw is het pauze. 'Jasmine? Wil je even blijven wachten?' vraagt mevrouw Roos. Ik vraag me af waarom. Wat zou ik verkeerd hebben gedaan? Benji geeft me een schouderklopje.

'Ik wacht op je. Relax, er is vast niets aan de hand.' Koen geeft me een knipoog. Dat zorgt ervoor dat mijn zenuwen minder worden. Mevrouw Roos sluit de deur.

'Ik heb van Miranda vernomen dat je soms nogal bazig naar haar doet. Ze voelt zich daardoor een beetje gekleineerd. Kun je me uitleggen waarom je dat doet? Jullie zijn toch klasgenootjes?' Ik heb geen idee waar ze dit vandaan haalt. Hoe durft ze zich zoiets in haar hoofd te halen?

'Heeft zij u dit aangesmeerd? Vertelt zij leugens over mij?' zeg ik met een lichte stem van kwaadheid.

'Jasmine... Reageer nu toch eens niet zo. Miranda heeft het beste met je voor. Ze wil je helpen om te veranderen.' Ik kan wel door de grond zakken, van schaamte en woede. Hoe kan ze me dit flikken? Dit pik ik niet. Ik open de deur en sla hem met een klap dicht. Ik ren weg, ver weg van mevrouw Roos en Miranda. De tranen stromen over mijn wangen. Ik voel me verraden. Hoe kan ze nou zoiets rondbazuinen? Benji en Koen rennen me achterna, maar ik stop niet. Ik ben zo kwaad, dat ik geen idee heb waar ik heen ren. Ik wil nooit meer terug naar die rotschool. School sucks!

2. Gemengde gevoelens

Na een tijdje zijn mijn benen zo moe, dat ik op een bankje in het park neerplof. Een vrouw jogt voorbij, een meisje op een driewielertje valt bijna om. Het kan me niets schelen. Ik ben zo kwaad op die misselijke Miranda.

'Jasmine!' hoor ik Benji roepen. Ik verstop me in de bosjes achter het bankje. Ik heb even geen behoefte aan mijn vrienden. Ze willen me steunen, en dat vind ik super lief. Maar ik ben zo kwaad, dat ze er niets aan kunnen doen. Hun lieve woorden zullen mij toch niet helpen. Niets interesseert mij op dit moment. Er komt een oudere vrouw aangelopen. Ze gaat op het bankje voor me zitten.

'Lief kind... Kom eens achter die bosjes vandaan. Straks heb je allemaal beestjes in je haar. Kom eens naast me zitten.' De oude vrouw heeft me blijkbaar gezien. Langzaam kom ik omhoog. Ze klopt op de lege plek naast haar. Verdrietig laat ik me weer op het bankje zakken.

'Betsie', zegt de oude vrouw. 'En jij bent?'

'Jasmine', zeg ik door mijn tranen heen.

'Wat doe je hier lief kind. Hoor je niet op school te zitten'? Ik barst weer in huilen uit. De vrouw neemt me in haar armen.

'Sst, lief kind, niet huilen. Daar wordt Betsie niet vrolijk van.' Ik kijk haar aan. Ze is zo lief! Ze heeft prachtige, helderblauwe ogen. Haar haar zit in een schattig knotje op haar hoofd gewikkeld. Ze lijkt niet ouder dan zestig. Ik vertel kort hoe gemeen een meisje op mijn school is. Dat ze leugens over mij verspreidt, en dat mijn beste vrienden mij op dit moment aan het zoeken zijn.

'Och lief kind. Het is allemaal moeilijk, dat weet ik. Ik heb een kleinzoon. Hij is anders dan de rest. Helaas wordt ook hij elke dag gepest en uitgescholden. Maar denk je dat dat hem zwak maakt? Nee, helemaal niet! En jij lief kind, jij moet je niks van haar aantrekken. Je bent zo knap. Zoek eens een knappe jongen, maak dat meisje jaloers. Binnen de kortste keren zal ze voor jou buigen.' Ik lach. Betsie is zo lief voor me.

'Hier, neem een koekje.' Ze ruiken heerlijk, ze smaken heerlijk, ze zijn gewoon super lekker!

'Hier mijn kind. Dit is mijn adres. Kom af en toe eens op bezoek. Leer mijn kleinzoon kennen. Misschien krijg je er dan nog wel een vriend bij.'

'Misschien wel', denk ik in mezelf.

'Bedankt Betsie. Tot gauw.' Ik geef de vrouw een kus op haar wang en loop weg.

'Jasmine! We waren zo bezorgd', zegt Benji, die me tegemoet rent.

'Ja, wat is er gebeurd?' vraagt Koen, die er hijgend naast komt staan. Ik vertel over mevrouw Roos, en wat Miranda haar heeft vertelt. Ik vertel over Betsie, de oude vrouw die me heeft geholpen om niet te blijven mokken. En dat ik me ineens een stuk beter voel nu ik mijn allerbeste vrienden weer zie. Ze geven me een knuffel.

'Wij helpen jou om die Miranda een lesje te leren!' zegt Koen vastberaden.

'Inderdaad. We trommelen de hele club op.'

'Dat is waar ook', zeg ik ineens. 'Vanmiddag hebben we weer een meeting. Je moet mee Koen, ze vinden je vast te gek.'

'Denk je?' zegt Koen gevleid.

'Ik weet het wel zeker.' Koen lacht en geeft me een knuffel.

'Bedankt jongens. Zonder jullie zat ik nog steeds te huilen in het jongens toilet.' We knuffelen elkaar en lachen.

'Kom op, we moeten gaan', zeg ik, mijn armen om beide jongens heenslaand. We lopen de school weer in. Ik zucht diep en zet dan mijn voet over de drempel. De bel gaat.

'Zo te horen zijn we net op tijd voor de volgende les', zegt Koen. We rennen naar het lokaal.

'Net op tijd heren en dame. Zoek snel jullie plek op.' Oh nee! Ik wil niet weer naast Miranda! Benji ziet me bedenkelijk kijken.

'Ik ga wel naast haar zitten', fluistert hij.

'Oh Benji, je bent een schat.' Ik schuif snel naast Koen.

'Goed, jongens en meisjes. Vandaag gaan we stemoefeningen doen. Want als we acteren, gebruiken we ook stemmetjes. En hoe vorm je die? Eh, eens even kijken... Jason?'

'Door goede stemoefeningen. Daardoor kan onze stem verschillende stemmetjes gebruiken zonder dat we last krijgen van onze stem.'

'Goed gezegd, Jason.' Meneer Kopspijker draait zich om en schrijft iets op het bord. Benji buigt zich naar Miranda toe.

'Ik weet niet wat jij allemaal tegen mevrouw Roos hebt gezegd, maar wat jij vertelde zijn leugens. Pas maar op Miranda, anders krijg je met mij te maken. Laat Jasmine met rust. Ga lekker iemand anders kleineren.' Miranda kijkt beduusd. Ze haalt haar schouders op en gooit haar haar in zijn gezicht.

'Gaat alles goed daar, dame en heer?'

'Uitstekend, meneer. Bent u naar de kapper geweest?' vleit Miranda.

'Ja inderdaad', zegt meneer Kopspijker. Hij wrijft even door zijn haar.

"Misbaksel", denkt Benji.

De bel gaat, de schooldag is voorbij. Miranda pakt haar schooltas in. Benji kijkt haar diep aan.

'Let op mijn woorden Miranda.' Miranda trekt zich er niets van aan. Ze doet nonchalant haar tas over haar schouder, en loopt als een model over de catwalk weg.

'Laten we gaan', zegt Benji. 'De anderen moeten jou echt ontmoeten!' Koen kijkt hem aan en knikt. We lopen naar de fietsenstalling.

'Ik ben echt benieuwd wat je van onze groep vind Koen', zeg ik. Koen gaat op zijn fiets zitten.

'Ik kan jullie niet genoeg bedanken, maar denken jullie echt dat ze me mogen?'

'Ik weet het wel zeker', zegt Benji, die hem een schouderklop geeft. Koen zucht van opluchting. We stappen op de fiets, en rijden naar onze vaste stek, het plantsoen.

'Hoe ver is het fietsen?' vraagt Koen.

'Een klein kwartiertje', antwoord ik.

'Ik bel even mijn moeder. Dan weet ze dat ik later thuis ben.' Koen pakt zijn mobiel.

'Hey mam. Ik ga met twee klasgenootjes wat leuks doen... Ja, ik ben voor zes uur thuis... Is goed mam. Dankje... Kus.' Koen hangt op.

'Dus je moet om zes uur terug zijn?' vraagt Benji.

'Ja, is die mogelijkheid er?'